

**„Cu fascismul nu se discută. Trebuie
distrus, pentru că fascismul și capitalismul
sunt același lucru!”**

Buenaventura Durruti

Cuprins

Durruti, intervievat de van Passen, la sediul sindicatului metalurgiștilor din CNT, din Barcelona, pe 24 iulie 1936.	3
Discursul lui Durruti din Sariona Solidaridad Obrera 13 septembrie 1936:	5
CNT, ziarul oficial al sindicatului CNT a publicat un interviu cu Durruti, în octombrie 1936:	6
Emillienne Morin despre Durruti:	8

Durruti, intervievat de van Passen, la sediul sindicatului metalurgiștilor din CNT, din Barcelona, pe 24 iulie 1936.

E un bărbat înalt, cu piele închisă la culoare, cu trăsături de maur, fiu de țărani săraci.

– *Consideri că militarii au fost înfrânți?*

– Nu. Încă nu i-am pus pe fugă. Încă mai țin sub control Saragossa și Pamplona. Acolo sunt depozitele și fabricile de armament.

Trebuie să cucerim Saragossa și după aceea trebuie să ne luptăm cu trupele legiunilor străine, care se îndreaptă dinspre sud, sub comanda generalului Franco.

În două sau trei săptămâni, probabil vom avea de dus bătălii decisive.

– *Două sau trei săptămâni?*

– Două, trei săptămâni sau poate o lună. Luptele se vor prelungi cel puțin până în august. Masele au pus mâna pe arme. Armata nu mai are nici o importanță. Sunt două tabere: cei care luptă pentru libertate și cei care luptă ca să zdrobească această libertate. Toți muncitorii din Spania știu că dacă fascismul va triumfa, asta va însemna foamete și sclavie. Dar și fasciștii știu ce-i așteaptă când vor fi înfrânți. De aceea această luptă este atât de radicală. Pentru noi e o chestiune de a zdrobi fascismul în așa fel încât să nu-și mai poată ridica capul din nou niciodată în Spania. Suntem deciși să teminăm cu fascismul odată pentru totdeauna. Și asta, în ciuda guvernului.

– *De ce spui în ciuda guvernului? Nu luptă și guvernul împotriva fasciștilor?*

– Nici un guvern din lume nu luptă împotriva fascismului până la moarte.

Când burghezia vede că puterea i se scurge printre degete, restaurează fascismul pentru a se menține la putere și a-și păstra privilegiile. Și exact asta se întâmplă acum în Spania.

Dacă guvernul Republican ar fi dorit să lase elementele fasciste fără putere, putea să o facă de multă vreme.

Dimpotrivă, a tras de timp și a făcut compromisuri, încercând să cadă la o înțelegere cu fasciștii. Chiar și acum sunt oameni în guvern care vor să ne purtăm cu mânuși cu fasciștii. Nu poți să fii sigur (pe ei). Guvernul actual ar putea să aibă nevoie de forțele rebele fasciste pentru a zdrobi mișcarea muncitorilor.

– *Deci te aștepti să întâmpinați dificultăți chiar și după ce-i veți înginge pe rebeli?*

– Cu siguranță. Clasa burgheză va opune rezistență și nu va accepta să se supună revoluției pe care noi o vom instaura în toată puterea ei.

– *Largo Caballero și Indaalcio Prieto spun că doar Frontul Popular poate să salveze Republica și să restaureze ordinea burgheză. Iar tu, Durruti, tu îmi spui că oamenii vor să ducă revoluția cât de departe cu putință. Cum explici această contradicție?*

– Antagonismul e evident. Ca democrați burghezi, acei oameni nu pot să aibă alte idei decât cele pe care le susțin. Dar oamenii, clasa muncitoare, sunt sătui să fie înșelați mereu. Muncitorii știu ce vor. Noi nu luptăm pentru popor, ci luptăm alături de popor, adică facem o revoluție în interiorul revoluției. Știm că suntem singuri în această luptă și că nu putem conta decât pe noi înșine. Pentru noi nu înseamnă nimic că există o Uniune Sovietică undeva în lume, pentru că am știut dinainte care va fi atitudinea ei față de revoluția noastră. Uniunea Sovietică dorește doar liniște, și pentru asta Stalin a sacrificat muncitorii Germaniei, dându-i pe tavă barbarismului fascist. Și înainte de ei, i-a sacrificat pe cei din

China. Noi am tras învățăminte din asta și vrem să ne continuăm revoluția pentru că o vrem acum și nu după următorul război european. Atitudinea noastră e de a le da lui Hitler și Mussolini mult mai multă bătaie de cap decât le dă Armata Roșie, pentru că ei se tem că oamenii din țările lor, inspirați de noi să nu pună capăt fascismului din Germania și Italia. Stalin se teme și el de același lucru pentru că triumful revoluției noastre va avea în mod necesar urmări asupra poporului rus.

Acesta e bărbatul care vorbește în numele unei organizații sindicaliste de două milioane de oameni fără a căror cooperare nimic nu poate fi făcut în Republică, chiar dacă aceasta va ieși victorioasă din lupta cu rebelii. Am încercat să aflu părerile sale pentru că a înțelege ce se întâmplă acum în Spania este esențial pentru a putea afla ce gândesc muncitorii spanioli. Acesta este motivul pentru ca i-am luat un interviu lui Durruti. Pentru că, dată fiind importanța sa populară, el este cel mai autentic reprezentant al muncitorilor care au pus mâna pe arme. Răspunsurile sale arată în mod clar că Moscova nu are nici o influență și nici o autoritate să vorbească în numele muncitorilor spanioli. Potrivit lui Durruti, nici o țară europeană nu este interesată să susțină spiritul libertar al Revoluției Spaniole. Dimpotrivă, țările europene vor să sugrume acest spirit.

– Te aștepti la vreun ajutor din partea Franței sau Marii Britanii, acum că Hitler și Mussolini au început să le acorde ajutor rebelilor?

– Nu aștept nici un fel de ajutor pentru o revoluție libertară de la nici un guvern din lume. Poate interesele conflictuale ale diferitelor imperialisme ar putea să aibă o oarecare influență asupra luptei noastre. Generalul Franco face tot ce-i stă în putință să tragă Europa într-un nou război. El nu va ezita să instige Germania împotriva noastră. Dar nu mă aștept la nici un ajutor, nici chiar din partea guvernului nostru.

– Dar puteți învinge de unii singuri? Chiar dacă veți fi victorioși, vă veți trezi pe o grămadă de ruine.

– Noi dintotdeauna am trăit în sărăcie și pentru o vreme ne vom obișnui cu ea. Nu uitați: muncitorii sunt singurii producători ai bogăției. Noi, cei care facem mașinile să meargă, care extragem cărbunele și mineralele din mine, care construim orașe. De ce n-am putea construi orașe noi în locul celor care au fost distruse? Nu ne temem de ruine. Știm că vom moșteni numai ruine pentru că burghezia va arunca lumea în aer înainte să iasă de pe scena istoriei. Dar nu ne temem de ruine pentru că noi purtăm în inimile noastre o lume nouă. Acea lume crește chiar în acest moment.”

Pentru a face propagandă succesului de la Sietamo, Monte Aragon și Estrecho Quinto s-a crezut oportun ca un delegat al columnei să le vorbească muncitorilor spanioli la radio.

A fost ales Durruti.

Soldații profesioniști sperau că Durruti va putea sublinia două chestiuni pe care ei le considerau esențiale: disciplina celor care luptau și comanda unitară în operațiunile militare.

Dar Durruti era îngrijorat din alte motive.

El văzuse ce intenționa să facă guvernul lui Largo Caballero. A văzut și contra-revoluția care începea să-și arate colții, în spatele liniilor de front, mai ales în Barcelona, unde Partidul Socialist Unificat din Catalonia, necunoscut până pe 19 iulie, devenea o forță politică care era urmărită mai ales de acei proprietari care fuseseră expropriati de revoluție, precum și de cei din Esquerra Republicana din Catalonia pentru a putea forma un front comun împotriva clasei muncitoare catalane. Adică, împotriva celor din CNT și FAI.

Din acest motiv, ce părea înimaginabil cu doar 15 zile înainte, a fost spus în mod indirect:

Revoluția nu a fost atacată și CNT și FAI nu au fost menționați, ci a fost atacată clasa muncitoare... care a fost declarată „incontrolabilă”, iar realizările ei și încercările ei economice au fost etichetate ca „experimente economice nebunești, care sabotează, prin „utopianismul” lor, economia națională.” Durruti trebuia să pună capăt acestei chestiuni cu forță iar discursul său s-a referit la teme fundamentale pentru revoluție și pentru pericolele pe care le avea de înfruntat din partea guvernului Largo Caballero.

Discursul lui Durruti din Sariona

Solidaridad Obrera 13 septembrie 1936:

Camarazi de pe frontul de Aragon, milițiile muncitorilor sunt active, atacă și apără economia și câștigă teren pentru cauza revoluționară. Dar acesta este doar preludiul pentru marea ofensivă pe care milițiile urmează să o declanșeze pe tot frontul din Aragon.

Și voi, muncitorii Spaniei, aveți o misiune importantă de îndeplinit.

Nu putem câștiga sau garanta victoria revoluționară, numai prin luptă pe front: trebuie și să producem.

Nu există o linie de front sau o linie din spatele frontului, pentru că noi toți formăm un singur bloc, care trebuie să lupte împreună pentru a ajunge la același obiectiv.

Iar obiectivul nostru nu poate fi altul decât o Spanie care să fie reprezentativă pentru clasa muncitoare.

Muncitorii care luptă azi pe frontul de război și cei care luptă în spatele frontului nu luptă pentru a apăra privilegiile burgheziei, ci pentru a apăra dreptul de a trăi în demnitate.

Puterea adevărată a Spaniei stă în clasa ei muncitoare și în organizațiile acesteia.

După victorie, CNT și UGT vor ajunge la o înțelegere referitoare la viitorul economic și politic al Spaniei. Noi, cei care suntem pe câmpul de bătălie, nu luptăm pentru a obține medalii, nici pentru a ajunge deputați prin vreun Parlament, sau miniștri. Când vom învinge, și ne vom întoarce de pe front în orașe și sate, vom prelua fabricile, atelierele de muncă, pământurile, minele, pentru care am luptat.

Marea noastră victorie va fi aceea pe care o vom obține la locul de producție.

Suntem țărani, și sădim în fața furtunii care ne amenință recoltele. Suntem avertizați și știm cum să înfruntăm această furtună și cum să o învingem. Recolta s-a făcut. Haideti să-i culegem roadele. Și această recoltă va fi pentru toată lumea: nu vor exista privilegiile în împărțirea ei. Când produsele sunt distribuite, nici Azana, nici Caballero, nici Durruti nu vor avea nici un drept în plus față de ceilalți.

Recolta aparține tuturor, tuturor celor care muncesc cu dăruire și cu onestitate și care contribuie cu inteligența lor la voința lor și cu efortul lor, astfel încât recolta să nu fie furată.

Aveți încredere în noi.

Milițiile nu vor apăra niciodată interesele burgheziei. Ele sunt și mereu vor fi avangarda proletariatului în această luptă pe care am început-o împotriva capitalismului.

Fascismul internațional este hotărât să câștige această bătălie și noi trebuie să fim hotărâți să nu o pierdem.

Voi, muncitorilor care luptați din spatele liniilor de front, ascultați ce vă spun: ora eliberării voastre se apropie.

Milițiile eliberatoare se apropie: nimeni și nimic nu le poate opri, pentru că voința oamenilor e cea care le duce înainte.

Camarazi, fiți optimiști!

Idealul nostru, care e și forța noastră, ne însoțește.

Curaj! Adelante! (Înainte!)

Cu fascismul nu se discută. Trebuie să-l distrugem, pentru că fascismul și capitalismul sunt același lucru.

CNT, ziarul oficial al sindicatului CNT a publicat un interviu cu Durruti, în octombrie 1936:

- *Avem șansa să stăm de vorbă cu camaradul nostru în legătură cu câteva aspecte legate de lupta actuală de pe fronturile din centrul Spaniei. Răspunsurile sale au fost următoarele:*

În ce privește Frontul Central, este absolut necesar să deschidem o rețea de tranșee, parapete și sârmă ghimpată și să construim fortificații și că tot Madridul să participe la apărarea sa.

Și în legătură cu Columna voastră?

- Sunt mulțumit de ea. Oamenii mei au tot ce le trebuie. Și funcționează ca o mașinărie perfectă pe câmpul de luptă. Nu vreau să spun că milițiile sunt dezumanizate. În nici un caz nu e vorba de așa ceva. Camarazii noștri știu de ce și pentru ce luptă.

Sunt revoluționari care nu luptă pentru niște cuvinte goale sau pentru niște legi promise cu jumătate de gură, ci luptă pentru cucerirea pământului și a fabricilor și a atelierelor de muncă, pentru cucerirea mijloacelor de transport și a pâinii, și pentru o cultură nouă.

Știu că viețile lor depind de obținerea acestei victorii.

Și mai mult, noi, așa cum cred că ne impun împrejurările, ducem un război și facem o revoluție în același timp. Măsurile revoluționare sunt luate doar în spatele frontului în Barcelona, ci sunt luate și în prima linie a focului.

Fiecare sat pe care îl cucerim începe să se transforme într-o manieră revoluționară.

Acesta e cel mai bun lucru al acestei campanii.

E ceva minunat, băieți!

Uneori când stau singur și mă gândesc la misiunea pe care o realizăm și atunci sunt momentele în care simt cel mai profund ce responsabilități am.

O înfrângere a columnei ar fi ceva îngrozitor, pentru că retragerea noastră va fi ca a oricărei armate. Ar trebui să luăm cu noi pe toți locuitorii din orașele prin care am trecut.

Absolut pe fiecare dintre ei.

De la primele linii de foc ale Barcelonei până la fiecare loc în care am ajuns, sunt doar combatanți.

Toată lumea luptă pentru război și pentru revoluție.

În asta constă forța noastră.

- *Să ne îndreptăm spre chestiunea mai importantă a acestui moment: disciplina.*

- Omule, cu plăcere!

Se discută mult despre asta, dar foarte puțini pun punctul pe i.

Pentru mine, disciplina nu înseamnă altceva decât respect față de responsabilitățile fiecăruia și față de ceilalți.

Mă opun înregimentării și disciplinării oamenilor în unități și în barăci militare, care pot duce doar la degradare, la ură, la automatism și la supunere lipsită de minte.

Însă, din cauză că necesitățile războiului o resping, nu pot accepta nici cea proastă înțelegere a libertății la care recurg cei care doresc să evite îndeplinirea obligațiilor lor.

Cea mai bună disciplină care există se află în organizația noastră, în CNT, disciplina care îi face pe camarazi să aibă cea mai mare încredere în comandanții lor, care sunt însărcinați să coordoneze comitetele și să accepte acest aranjament.

În timp de război, delegații trebuie să fie ascultați, altfel va fi imposibil să ducem la îndeplinire nici o singură operațiune. Dacă oamenii nu sunt de acord cu ei, atunci trebuie să se țină adunări pentru a se decide înlocuirea lor.

Sincer, sunt mulțumit de comandanții care sunt alături de mine.

Presupun că și ei sunt mulțumiți de mine.

Nu lipsește nimic aici.

Femeile comandant pot rezista pe front și două zile încontinuu, după care se întorc în liniile din spate.

Ziarele ajung zilnic la noi, avem mâncare foarte bună, avem multe cărți, și în timpul pauzelor, citirea cărților trezesc și înalță spiritul revoluționar al camarazilor.

Relaxarea nu e recomandată.

Cât e ceasul? 1 la prânz, nu-i așa?

Chiar acum, în spatele sacilor cu nisip, leii mei de pe frontul din Aragon sapă tranșee cu cel mai mare entuziasm.

Durruti zâmbește când vorbește despre camarazii săi de arme.

Aici în Madrid duce dorul columnei aflate la depărtare.

– Ei nu știu că sunt aici.

Emillienne Morin despre Durruti:

În ciuda lui însuși, Durruti era un mare lider al milițiilor, dar nu a fost niciodată un militar.

A fost, dacă vreți, un strateg revoluționar extraordinar; avea un instinct infailibil pentru „tehnica” marilor mișcări de masă, un instinct după care se ghida în organizarea columnei sale.

A impus disciplina prin propriul său exemplu doar; foarte rar era de găsit în cartierul său general, ci mai degrabă invariabil era în fruntea unui grup de avangardă.

Era condus de o voință indestructibilă: să câștige războiul, orice-ar fi fost.

Cu toate acestea, în timp ce Durruti era pe frontul războiului, el niciodată nu și-a uitat trecutul revoluționar.

Anarhistul nu și-a pierdut niciodată dorința ca într-o zi să ducă un război adevărat: Revoluția Socială.

Buenaventura Durruti

„Cu fascismul nu se discută. Trebuie distrus, pentru că fascismul și capitalismul sunt același lucru!”
1936

Preluat la 16.12.2022 de la <https://iasromania.wordpress.com/>

ro.theanarchistlibrary.org